

II. Развіццё беларускіх зямель у IX–XIII стст. (на матэрыялах вучэбнага дапаможніка «Гісторыя Беларусі са старажытных часоў да канца XV ст. 6 клас»).

Галоўнымі заняткамі ўсходніх славян былі земляробства і жывёлагадоўля. Да XIII ст. падсечна-агнавое земляробства было выцеснена ральнічным у форме двуполля і трохполля. Больш шырокае распаўсюджванне атрымала двуполле. Пры сістэме земляробства, якая атрымала назву "трохполле", поле дзялілася на тры часткі. Адна трэць засявалася яравымі, другая - азімымі, а трэцяй даваўся адпачынак. На беларускіх землях былі распаўсюджаныя многія вядомыя ў наш час культуры: пшаніца, проса, жыта, гарох, грэчка, лён. Ураджай зжыналі жалезнымі сярпамі або косамі. Збожжа малацілі драўлянымі цэпамі і малолі ў муку пры дапамозе каменных жорнаў. Разводзілі кароў, коней, свіней, коз, авечак.

Важнымі заняткамі для нашых продкаў заставаліся паляванне і рыбная лоўля. Палявалі на ласёў, зуброў, аленяў, дзікоў, мядзведзяў і інш. Здабывалі таксама футра пушных звяроў. Лясныя багаці - ягады, грыбы - дапаўнялі стол земляроба.

Шырокае распаўсюджванне мела бортніцтва. Збор мёда дзікіх пчол быў не меней складаным, чым паляванне. Мёд і воск тады высока шанаваліся: на іх быў вялікі попыт у Візантыі і іншых краінах.

Самыя простыя рэчы, неабходныя ў паўсядзённым побыце, выраблялі ў кожнай хаце. Так, напрыклад, амаль усе жанчыны ўмелі прасці і ткаць. Складаныя рэчы, асабліва з металу, рабілі рамеснікі, якія меліся амаль у кожнай вёсцы. Вясковыя жыхары амаль цалкам забяспечвалі сябе ўсім неабходным для жыцця - на беларускіх землях доўгі час панавала натуральная гаспадарка.

Князь і блізкія да яго людзі павінны былі знайсці спосабы для свайго забеспячэння. Сродкі патрабаваліся таксама для вядзення войнаў, прыёму замежных пасольстваў і г.д. Асноўным спосабам задавальнення гэтых патрэб з'яўляўся збор даніны. Першапачаткова князь збіраў даніну з падуладнага насельніцтва ў ходзе палюддзя. Разам з дружнай ён аб'язджаў паселішчы падуладнай тэрыторыі. Тут ён прымаў дары прадуктамі харчавання, мяхамі, рамеснымі вырабамі, а таксама чыніў суд. З сярэдзіны X стагоддзя насельніцтва стала звязіць даніну ў асобныя пункты - пагосты. Пазней збор даніны пачаў праводзіцца ў гарадах.

III. Схема. Узнікненне гарадоў і іх роля ў сярэднявеччы

